

נשמתא דאורייתא

הורים וילדים לומדים חסידות בצורתא

גיליון 225 | ערב שבת קדש פרשת מסעי, ראש חודש מנחם-אב תשע"ז - שנת הקהל יוצא לאור על ידי ועד כפר חב"ד ארה"ק ת"ו

ה'הקהל' המשפחתי

כְּשֶׁהֲרַבִּי הַתּוֹעֵד עִם הַיְלָדִים...

-חלק שני -

תקציר: בשבוע שעבר למדנו את החלק הראשון של התועדות הרבי עם הילדים בקמפ גן ישראל, בשנת תשי"ז. הרבי הביא ספור מכל אחד מהרביים ולמד ממנו הוראה בעבודת ה' לחיים שלנו.

לדעת מה מתפללים

אבא/אמא: "בכדי להיות ראויים לקבל את כל הנזכר לעיל - נתנה לנו מצות התפלה.

בתפלה מבקש יהודי ופועל אצל הקדוש ברוך הוא שיתן לו כל המצטרף לו, ולכן צריכים לדעת את פרוש המלות בתפלה, או - בנוגע לקטנים ביותר - לדעת לכול-הפחות את התכן של התפלה.

וכפי שהרבי ספר שאבי זקנו (הצמח צדק) צנה את המלמדים שילמדו עם נכדיו הקטנים גם את פרוש המלות של התפלה, ועד כמה שהיה עסוק, היו הנכדים נכנסים אליו פעם בחודש, והיה בוחר אותם אם הם יודעים ומבינים מה שאומרים בתפלה".

שכל לדעת מה העקר

ילדילדה: "בתפלת שמונה עשרה, שהיא עקר התפלה, אומרים בכפשה הראשונה: "חננו מאתך חכמה בינה ודעת". אנו מבקשים מהשם יתברך שיתן לנו חכמה. כשיש שכל - יודעים גם את העקר: מהי התכלית בחיים.

לט"ו אליעזר בן חיים זיגן נלכ"ע ב' תמוז תשע"ו ת.נ.צ.ב.ה.

נדפס ע"י ולכות יהושע ואיריס ומשפחתם שיחיו זיגן

לכות החייל בצ"ה יוסף יצחק שיחי קריטי לרגל יום הולדתו ה' מנחם אב ואביו חיים שלום שיחי קריטי לרגל יום הולדתו ו' מנחם אב נדפס ע"י ולכות חיים שלום וחיה לאה שיחי קריטי

לכות החייל בצ"ה יוסף יצחק שיחי יאזדי שיזכו הוריו לגדלו לתורה ולחופה ולמעשים טובים מתוך בריאות נחת והרחבה נדפס ע"י ולכות הוריו יהודה ובתיה שיחיו יאזדי

לשנת הצלחה וברכה בכל המצטרף בגשמיות וברוחניות

מעמד הדלקת נרות חנוכה למרגלות מגדל איפל בפריז

ב"ה

בזכותכם, הילד יודע לקשור שרוכים

ומה עם הקשר שלכם איתו?

הורים יקרים, תושבי כפר חב"ד והסביבה, מוזמנים ל:

כנס חינוך ענק

ביום שני ד' מנחם אב תשע"ז (8/8/16) בשעה 20:30 באוהל האירועים בכפר חב"ד

בתוכנית: דברי פתיחה

הרב הגאון מאיר שיחי אשכנזי

מרא דאתרא כפר חב"ד

קשר משפחתי | בניית קשר נכון בין הורים לילדים

הרב פנחס ברייאר

מחנך ומרצה בין לאומי, מחבר הספר "להתענג"

בראש צעיר | איך להתחבר לנוער הצעיר?

הרב ראובן וולף

שליח הרבי בקליפורניה, ראש ארגון הנוער היהודי "מעין ישראל"

דמי השתתפות: 10 שקלים | כיבוד קל | אתם חייבים את זה לעצמכם!

לחפש עבודה בחברת יהודים, כך אצור חברה חדשה וכן כנראה גם יזמינו אותי לשבתות, לחגים וכו'.

"מצאתי עבודה בפלצל" (השכונה היהודית העתיקה בפריז) כמוכרת פחנות נעלים. כל העובדים פחנות ובחנות הסמוכות היו יהודים. מדי צהרים היינו יוצאים יחד למסעדה ונוצרה בינו ידידות. ממש כפי שצפיתי.

"רק בעיה אחת נותרה: השבתות. מדי יום ששי, היו נפרדים כלם בשבת שלום ולפעמים גם מזמינים אחד את השני. ובשבוע לאחריו היו מתעניינים כיצד כלם בלו את השבת. רק אלי איש לא שם לב. בכל שבוע מחדש צפיתי להזמנה שלא באה. בכל שבוע אכזבה נוספת.

"כשעברה כמעט שנה ועדין לא הזמנתי ולו פעם אחת, מאוד כעסתי. אלו היהודים שחסרו לה בחיים? שאלתי את עצמי. אנשים חסרי רגישות, לא מתעניינים ולא מתחשבים. האם אף אחד באמת לא שם לב שאני בודדה?"

קולה של קטיה נחנק מהתרגשות כשהיא המשיכה: "כעסתי מאוד על כל היהודים ועל כל המסרת היהודית. החלטתי שזה לא בשבילי. עזבתי את מקום העבודה ומצאתי עבודה אחרת בין גויים. "אם כך מתנהגים היהודים", חשבתי, מוטב לי שאחיה כגויה.

"רק בעיה אחת נותרה, לילות השבת. בכל יום ששי בערב, כשהייתי שבה הביתה, הייתי נזכרת בליל השבת, בנרות, בקדוש, והגעגועים עושים את שלהם. מה אעשה? חשבתי לעצמי. כיצד אדחיק את הזכרונות שיפסיקו להטריד אותי?

"החלטתי שעלי למצא תעסוקה לליל שבת. מצאתי בעתון מודעה מעניינת ובעקבותיה התקבלתי למקלה בחברה מן המניין, וכבר שנה שאני שרה בכנסיה מדי ליל שבת, וברוך השם - הוסיפה בחיוק עצוב - אני חוזרת הביתה עיפה כל-כך ואין לי זמן לחשב על הקדוש, הנרות, הגעגועים..."

"הכל התנהל על מי מנוחות עד אותו יום ששי" - ממשיכה קטיה - "כשיצאתי מהבית לקניות וראיתי אופנוע מתגלגל על הכביש. כשבאתי לעזר לנהג גליתי שמזכיר לי שהיום שבת, ואפלו, לא תאמינו, מזמין אותי אליו לסעודת שבת ללא שהוא מכיר אותי!"

"אתה חושב שאני הייתי שם בשבילך?" סימה קטיה את ספוריה, "אני חושבת, שאתה היית השליח מלמעלה להרים את הנשמה שלי".

"קטיה כבר לא שרה בכנסיה. מדי ליל שבת היא מתארחת אצלנו או אצל שלוחים אחרים. כנראה שלא הייתה זו סתם תאונת אופנוע".

נשמה יהודית בפריז

- חלק שני -

תקציר: בעקבות תאונת אופנוע במרכז פריז, פוגש הרב הרשי דרוקמן, אשה יהודיה בשם גברת דהן. כעבר תקופה היא נעתרת להזמנתו ומגיעה להתארח בביתו, בית חב"ד בפריז פריז.

בליל שבת הקרוב היתה קטיה אחת מהאורחות שלנו. היא מאוד התרגשה, ונראה היה שכבר זמן רב לא השתתפה בסעודת שבת.

אורחים נוספים שסעודו אצלנו שאלו אותי על הקשר שלה אתנו. ספרתי להם על תאונת האופנוע ועל ההזמנה שבאה בעקבותיה. "בעצם", אמרתי, "אפשר לומר שהיא היתה שליחה מלמעלה לבוא ולעזור לי באותו רגע מפיחיד".

קטיה הסתכלה בחינה בי ובאורחים ואמרה: "נראה לי שכדאי שתשמעו את הגרסה שלי לספור..."

כלם הביטו בקטיה, והיא התחילה לספור:

"אני חייה לבד בפריז", התחילה. "בת ארבעים וחמש. כל משפחתי מסתכמת באחות ואמא שעמן אין לי קשר כבר למעלה מעשרים שנה.

"קשה להיות אשה בודדה, ועל אחת כמה וכמה אשה יהודיה. אין לי דבר נגד היהדות. בית הורי לא היה בית דתי, אך תמיד שמרו על מסורת, קדוש, חגים, ויום כפור כמוכן. אבל מאז שאני גרה לבדי, המסורת הפכה לדבר קשה מאוד לשמירה.

"המסורת היהודית סובבת כלה סביב המשפחה, ולכן כשגרים לבד קשה לעשות קדוש, כי אין משפחה לסעודת שבת. קשה ללכת לבית הכנסת, כי אין עם מי ללכת וכן הלאה. גם חברות יהודיות אין לי, כך שמכחינתי שמירה על המסורת היה דבר כמעט בלתי אפשרי.

"לפני כשנה" - היא ממשיכה - "אחרי הרבה שנים של נתק כמעט מחלט מהיהדות, החלטתי שאני צריכה לעשות משהו בשביל להתקרב ליהודים וליהדות. חשבתי הרבה והגעתי למסקנה שבמצב שבו אני נמצאת, הטוב ביותר עבורי הוא

לנסע קדימה!

ילדילדה: הפרשה שלנו נקראת 'מסעי'. יכלנו לחשוב שהיא מספרת לנו על המסעות של בני ישראל במדבר, אבל באמת היא לא מספרת על הנסיעות אלא על החניות.

כפרט שמתוך הארבעים שנה שהיו במדבר, בני ישראל היו יותר זמן במצב של חניה ולא של נסיעה ממקום למקום. אז למה היא נקראת 'מסעי' ולא פשוט החניות?

אבא/אמא: ככה מלמדת אותנו התורה שהעקר הוא לא החניה והדריכה במקום, אלא יהודי תמיד צריך 'לנסע' לעלות ולהתקדם מדרגה לדרגה ולא לנוח במקום...

לכן גם כתוב "אלה מסעי בני ישראל אשר יצאו מארץ מצרים", כיון שבכל מסע ומסע יהודי ממשיך ועולה מ'מצרים' - ממה שמצר ומפריע לו בעבודת השם - לדרגה גבוהה יותר, עד שהוא מגיע לארץ ישראל.

ילדילדה: יותר מזה, גם החניות הן חלק מהמסע, ואפילו מצב של ירידה הוא לצרף עליה - אפילו כאשר יהודי נמצא חליה בירידה ובמצב של גלות, כמו בתקופת בין המצרים בה אנו מתאבלים על חרבן ירושלים, הוא צריך לדעת שגם הירידה היא לצרף עליה, ודוקא מתוך חשך הגלות נזכה לאור של הגאולה האמתית והשלמה.

הלקח:

אבא/אמא: את פרשת מסעי אנו קוראים בסמיכות לראש חודש מנחם אב, בימים בהם מרגשת הירידה של הגלות, כדי להזכיר לכל יהודי שלא לפול לניאוש, אלא לדעת שהמטרה היא להפך את הירידה לעליה.

ולכן דוקא בימים אלה עלינו להוסיף בלמוד התורה ובפרט בלמוד הלכות בית הכיירה מתוך חיות והתלהבות, עד שיהפכו ימים אלה לששון ולשמחה ולמועדים טובים.

(מעובד על-פי לקור"ש חכ"ג, עמ' 224 ואילך)

גליון 225 מסעי

שם התלמיד/ה: _____ משפחה: _____

כיתה: _____ חתימת הורים: _____

וכפי שהרבי ספר שסבו (הרבי מהר"ש) הסביר לילדיו (בהיותם קטנים ביותר), שכל יהודי צריך להעמיד לעצמו תכלית בחיים, תכלית נעלית יותר מאכילה, שתיה, שנה ומשחק. תכלית שמתבטאת בקיום רצונו של הקדוש ברוך הוא.

עין ימין ועין שמאל

אבא/אמא: "בכל הנזכר לעיל ישנו כלל נוסף, שצריכים לזכרו תמיד - שזהו מה שאביו של הרבי (הרבי הרש"ב) אמר פעם אל הרבי, בהיותו ילד בן ארבע, שהקדוש ברוך הוא נתן לאדם שתי עינים, בכדי שעל המשחקים והספריות יסתכל בעין שמאלית, ועל יהודי - יסתכל בעין ימנית, לראות בו את המעלות.

כל זה נותן כוח על הנהגה טובה, שתלכו בעלוי אחר עלוי, וכלם ירוו מפם נחת, ולכל לראש - ההורים והמלמדים שלכם".

שנוי לטובה

ילדילדה: "התורה אומרת שהאדם נמשל לעץ השדה.

רואים באילן, שכל שנוי לטובה - אפילו קטן ביותר - שנעשה בגרעין, מתבטא אחר כך בכך שהאילן יגדל יותר טוב, להיות אילן גדול וטוב, עם הרבה פרות טובים.

וכן הוא באדם: כל הטובה - אפילו קטנה - אצל ילד, מתבטאת בהטבה גדולה הרבה יותר בשנות ההתבגרות. ובפרט הטבה גדולה שנעשית בצעירותו.

השם יתברך יצליח אתכם, שתלכו בדרכים האמורים לעיל, הלוך וגדל בעלוי אחר עלוי, ועד שבקרוב ממש יוכלו לצאת אתכם לקראת משיח ולומר "ראו גדולים שגדלתי", אלו הם הילדים שחננו, והם ראויים להיות חילוי של משיח, שיבוא בקרוב ממש, בימינו, ויוציא אותנו מהגלות, בגאולה האמתית, אמן".

בסיום ההתעודות חלק הרבי חוברת 'מנחה מעריב' לכל אחד מהילדים וכן "כוס של ברכה".

הלקח:

א. להבין מה שאנו אומרים בתפלה.

ב. לדעת שהעקר בחיים הוא קיום רצון השם.

ג. להביט על כל יהודי בעין ימין ועל הדברים הפחות חשוכים בעין שמאל.

ד. כל שנוי קטן לטובה כעת, ישפיע עלינו 'בגדול' בעתיד.

הרבי מחלק 'מנחה מעריב' לילדי הקמפ